

Domnilor, Doamnelor,

Datorese grațiozității dom-
nului Exarcă, fondator al
Athenului Român, se urc
această tribună. Și, cum
omnia-sa, bărbat al cărui
t este presus de laudă, a sim-
că eu, vorbind despre poez
"Zia Română", n'am în
cuget s'o personific în oa-
menii, tot domnilor sale, îi
sunt dator și faptul că
mi-a rezervat să vorbesc

despre poezie, în luna lui
Maiu, lună a ei și a slo-
rilor, cu cer înstelat, cu
natura întinerită, iar, în
mijlocul ei, cu sufletele
tuturilor predispușe la bu-
nă-voință.

9806/2

Poezia, în general,
nici nu poate se fie per-
sonificată într'unul sau
în mai mulți oameni. Poe-
zia, este în natură. Ea, este
în tot ce se vede: în stelele

ense om, in ^{ura}
se nu fi pus o scriintie poe
tica, cact nu exista om afara
din natura. ~~Si~~ Si natura, in
fasoara si ~~inca~~ ^{inca}
este cu poezie pe toti
Musset, ^{el care era un mare poet} ~~care era~~ Lisso
de altminterlea intr'un ver
sublim

9806/4

chaque homme porte en lui
Un poète mort jeune à qui l'homme ^{est}
Poezia, nu este un ^{un}
apanagiu. Toti sunt em
nascuti in natura. Toti sun

5

tem poeti: Poezia este
a Omenirii.

Cu toate acestea, densa,
urea sau coboară, se lar-
geste sau se îngustează
cum întâlnește pe fața
pământului 'colțuri de na-
tura răpitoare' și tinuturi
sterpe supt un cer ~~ceru-
său~~ ^{după} monoton, — ~~ceru-
său~~
Si, — tocmai pentru
acest curvânt, poezia se
înbracă la fie-ce popor de

^{diferită,}
gintă, iar une ori, chiar
la popoarele de aceeași
gintă, cu un caracter
distinctiv.

Si, - tot pentru acest
cuvânt au fost și vor fi
popoare mai priimitoare
de poezie de cât altele, căci
nu pe toate, le-a înfășu-
rat sau le va înfășura
o natură strălucită.
Poezia se dezvoltă la
o națiune în raport

direct cu echilibrarea
fizică și intelectuală
a ei, iar obținerea unei
asemenea echilibrări nu
atârnia de voință omenească.
Națiunile, sunt sub
dependința climei în
care respiră și solului
din care se nutresc. Nu
Italieni, nici Greci, au născut
cu daruri speciale. Ei da-
toresc urechia lor mu-

zicală, terrei în care trăiesc
 sunt artiști, și poeți mari,
 pentru că, natura, ^{este} în preju-
 rul lor ~~este~~ ^{este} artistă ^{supra,} și poetă
 mare. Ei au mărit ce
 soptesc și au pîraie ce
 cântă. În frunzele lor
 de portocali, au auzit
 de-o armonie suavă. Văd
 cea limpede, de climă ^{le}
 fost dăruită lor. Sensațiunile
 lor viu, ^{dens} le ~~sunt~~ datoresc, tot
 și. ^{climei.} Nici-unul din organe

nele lor transmite toare,
nu și pierd la densitate
la alte popoare, calitatile
constitutive. Pe când
în țările Nordice
și în pusturile nesifonate
ale Africii, ochi slăbesc re-
pede, la popoarele născute
sub un cer temperat, ve-
derea merge dezvoltându-
se. Arată unu African, o stofă
de o nuanță delicată și alta
de un roșu stacojiu. Va pre

fera pe cea rosie. Pentru
 el, nuanta 'este incoloz
 ra. [De asemenea] ~~si~~ ^{si} in di-
 zmele aspre. Lapionul, si
 chiar Siberianul ^{chiar} va alege
~~si~~ verdele, rosul si albas-
 trul viguros. Ce 'se intem-
 pla ochilor, se intempla ^{si}
 altor organe. Ado unde
 este un frig extrem sau
 o caldura extrema, ^{simtul odoratului se afecteaza} vocea se
 vine guturala, vocalele se
 inchid, cuvintele se contrac-
 ta. Diversitatea limbilor
 Astfel, diversitatea

174
chiar, mai multă sau mai
^{putina} armonie ce copriind, mlăz-
dieria sau rigiditatea lor
ne-artistică, nu sî au
altă origină de cât în
diversitatea climaterică
a globului.

Există dar, o poezie
Română, deosebită, dupe
cum există, una germană,
dupe cum există o multi-
me de altele.

9806/11.

